مراقبه‌ی سید بن طاووس

استاد: حاج آقا از کسی نقل می‌کردند که فرموده بودند من مثل دو نفر را در مراقبه ندیده‌ام. یکی از آن‌ها سید بن طاووس بود. ای بیان خود حاج آقا بود ای دنباله‌ی همان نقل بود؛ در لحن کلام رایج این بود که توضیح از خود ایشان بود. وقتی می‌خواستند بگویند سید بن طاووس در مراقبه مثل ندارد، می‌گفتند نمی‌شود سید اسم خدای متعال را بیاورد و «عزّ و جلّ» را نگوید، «جلّ‌جلاله» نگوید. نمی‌شود اسم حضرت صلّی اللّه علیه و آله را بیاورد و صلوات نفرستد. این «یکثر» کیفی است، یعنی «دوام». سید هم «یجلل اللّه تعالی عند ذکره»؛ هر کجا نام خدا می‌آید، سید در نمی‌شود.

شاگرد: در روایت کثرت صلوات دارد «الی مأة». یعنی حد کثیر را از باب زیاده می‌گویند.

استاد: خیر؛ بعدش هم می‌گویند: «و ما زاد فهو افضل».

شاگرد: یعنی حدش صد است، هر چه هم از صد بیشتر گفتی بهتر است.

استاد: یعنی بگوید تا صد. یعنی در استظهار عرفی اگر الآن پنجاه تا بفرستد، این روایتی که حضرت علیه السلام فرمودند: «اکثروا الصلوات» آن را می‌گیرد؟ ای نه، وقتی گفتند: «اکثروا» و بعد گفتند: «الی مأة» یعنی این کف کار است. کف اکثار است. نه کف صالات. پنجاه تا که بفرستد صلوات فرستاده است اما اکثار هست ای نیست؟ مؤید فرمایش شما این است که اکثار لغت عرفی دارد. سه تا که شد، کثرت می‌آید. پس «اکثروا» یک محمل ابتدائی داشته که لغوی بوده است. یعنی از سه به بالا. بعد «الی» می‌گویند، یعنی آن حد بالای اکثاری که حد نصاب مطلوب فضیلتی‌ش است، صد تا می‌شود. بعد هم هر چه از آن بالاتر برود بهتر است.

و الحمدللّه ربّ‌العالمین و صلّی اللّه علی محمد و آله الطیبین الطاهرین.

بازبینی #2
ایجاد شده 21 فوریه 2024 14:55:05 توسط ... .
به روزرسانی شده 21 فوریه 2024 15:56:46 توسط ... .